

АКТУАЛЬНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ (НА ПРИКЛАДІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВ)

Шандригось А. В.

*студентка факультету філології і журналістики,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна*

Методика викладання іноземної мови – це наука, яка постійно знаходиться в пошуку найбільш ефективних способів навчання. У сучасному світі англійська мова є мовою міжнародного спілкування, а існуючий попит на вивчення мови вимагає стрімкого розвитку методик викладання. Кожного року створюються нові підручники, розробляються нові методики викладання, проводяться численні дослідження для розроблення найкращого способу навчання мови [1, с. 92].

Ми дослідили, що на актуальність цієї теми впливає те, що іноземна мова – це офіційна мова міжнародного ділового мовлення. У сьогоднішній англійська та французька є мовами міжнародного спілкування, тому існуючий попит на вивчення мови вимагає стрімкого розвитку методики викладання.

Також, дослідивши те, що молодь зацікавлена навчатись та працевлаштуватись закордоном, ми встановили, що це важливий чинник у цьому контексті.

Однією із проблем, яка заважає учителям іноземної мови вивести своє викладання на сучасний рівень із новітніми та світовими досягненнями – їхня необізнаність. Встановлено, що педагоги не цілком ознайомлені із новітніми тенденціями у закордонній методиці викладання англійської та французьких мов.

Існує декілька тенденцій у галузі викладання іноземних мов для створення продуктивного навчання.

Однією із провідних слід назвати тенденцію поступового витіснення, що заключається у комунікативному підході. Цей метод полягає у широкому поширенні міжкультурного підходу, тобто при навчанні робити акцент не лише на навчанні спілкування мовними засобами, але й на формуванні комунікативних умінь. Тому, при застосуванні цієї тенденції у навчанні педагогу необхідно викладати спрощений варіант мови, який використовується лише для міжкультурних контактів.

Свою позицію щодо цього висловив О. Б. Тарнапольський [3, с. 197–199], котрий зазначає, що подібне відношення до комунікативного підходу є наслідком методичного непорозуміння, обумовленого тим, що до цього підходу

неправомірно приписується концентрація уваги на навчанні мови. Це невірно хоча б тому, що комунікативний підхід визначає виключно метод навчання (як вчити) і досить байдужий до його змісту [2, с. 99].

Аудіолінгвальний метод вивчення іноземної мови був розроблений у 40-50-х роках минулого століття. Його використовують при комунікативному підході. Джерелами цього методу став біхевіоризм в психології та структурна лінгвістика. Засновником цього методу є лінгвіст-структураліст Ч. Фріз та методист Р. Ладо [4, с. 63–65]. Його сутність полягає в наступному: на першому етапі навчання учень багато разів повторює почуте вслід за викладачем або фонографом. І тільки починаючи з другого рівня, йому дозволяється говорити одну-дві фрази від себе, а все інше складається з повторів. Разом з аудіолінгвальним методом з'явилися лінгафонні курси та лінгафонні класи. Прихильники аудіолінгвального методу вважали, що потрібно заучувати граматичні та фразеологічні структури мови шляхом багаторазового повторення їх в готових навчальних діалогах і тоді, в потрібний момент, учень вживатиме їх автоматично. Проте ми встановили те, що у реальному мовленні учневі важко влучно вжити завчену фразу чи певний мовний зворот. Саме тому науковці виділяють наступні недоліки такого методу: помилки учнів та їх невиправлення, пасивність, відсутність зворотного зв'язку із прямим носієм мови.

Останнім часом неабиякої популярності набуває проектна тенденція, яка заключається у тісному зв'язку з проектною культурою. Проектна культура є тією загальною формулою, в якій реалізується мистецтво планування, винаходу, творення, виконання і оформлення. Опанувавши культуру проектування, учень вчиться творчо мислити, самостійно планувати свої дії, прогнозувати можливі варіанти, вирішувати завдання, що стоять перед ним, реалізуючи при цьому засвоєні ним засоби і способи діяльності [1, с. 94].

Діяльна методика навчання іноземних мов, в даному випадку англійської та французької, має за основу діяльну концепцію навчання, представлену теорією поетапного формування розумових цілей. Спираючись на цю теорію, впродовж декількох років, велась розробка технології навчання, яку потім назвали діяльною методикою. Робота проводилася під керівництвом професора П. Я. Гальперіна та доцента І. І. Ільєсова [4, с. 67–72; 5, с. 4–6]. Вона заключається у спеціальному підході, при якому педагог допомагає пізнати учневі навчання як творчу та активну діяльність. При правильному підході учень спробує охопити все більше нового матеріалу.

Отже, під час цієї роботи ми дослідили, що у сучасній методиці продуктивними є такі методики: діяльна, комунікативна та проектна. Дане дослідження підтверджує те, що необхідна нагальна увага до проблем вивчення іноземних мов в Україні, що є очевидною вимогою часу. Викладання англійської та французької мов повинне поєднувати у собі різноманітні методичні методи та

підходи щодо реалізації змісту та поставлених цілей навчального процесу у навчальних закладах нашої держави.

Література

1. Кравець О. В. Актуальні методи викладання іноземної мови. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота.* 2015. Вип. 35. С. 92–95.
2. Заболотська О. О. Актуальні проблеми методики викладання англійської мови. *Педагогічні науки : зб. наук. праць.* Херсон : ХДУ, 2011. Вип. 58. С. 98–104.
3. Методика англоязычного погружения в обучении английскому языку и специальным дисциплинам в экономических вузах: монография / под общей и научной редакцией О. Б. Тарнопольского, В. Е. Момота и С. П. Кожушко. Днепропетровськ : ДУЕП, 2008. 236 с.
4. Громова О. А. Аудіо-візуальний метод і практика його застосування : навчальний посібник. Москва : Вища школа, 1977. 100 с.
5. Гальперин И. Р. О понятии «текст». *Лингвистика текста : материалы научной конференции.* Москва, 1974. Ч. I. С. 67–72.
6. Ильясов И. И. Структура процесса учения. Москва : МГУ, 1986. 87 с.

ВЕБІНАР ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ

Шипітка Г. О.

*студентка філології і журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Нова інформаційна ера, процеси глобалізації в усіх сферах людської діяльності змушують трансформуватися освіту, ведуть до появи нових форм і технологій навчання, серед яких провідне місце займають технології дистанційного навчання.

Останнім часом широкого використання набув один із найпопулярніших методів дистанційного навчання – вебінар. Вебінар – це «віртуальний» семінар, організований за допомогою Інтернет-технологій. Він володіє всіма перевагами традиційного семінару, крім можливості «кулуарного» спілкування між відвідувачами, а також «живого» спілкування між ними і доповідачем. Термін